

Raad voor Rechtsbijstand

Centraal kantoor Utrecht
Croeselaan 15 • 3521 BJ Utrecht
Postbus 24080 • 3502 MB Utrecht
Tel. 088 - 787 10 00 • Fax 088 - 787 10 90
Internet www.rvr.org

Afdeling : Staf
Contactpers : H.J. Schilperoort
Doorkiesnr. : 088-7871020
Datum : 18 december 2013
Onderwerp : gegrondverklaring klacht , besluit waarschuwing
BAR-nummer :

Geachte

Namens het bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand bericht ik u als volgt.

Het bestuur van de Raad heeft het advies van de Commissie Rechtsbijstand Asiel en Vreemdelingenbewaring (verder te noemen: de commissie) ontvangen over de klacht van de heer

De commissie is ingesteld op grond van artikel 8 van de Wet op de rechtsbijstand.

Het advies van de commissie d.d. 7 december 2013 is bijgesloten. Het advies is op 18 december besproken in het bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand.

Gelet op het bepaalde in artikel 14, 15 en 17 van de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) en het bepaalde in het onderdeel asiel- en vluchtelingenrecht van de inschrijvingsvoorwaarden 2013, heeft het bestuur besloten om de klacht gegrond te verklaren. Het bestuur neemt het advies van de commissie over.

Het bestuur ziet in de omstandigheden van het geval aanleiding tot oplegging van de maatregel van waarschuwing met de mededeling dat bij herhaling uitsluiting (in enigerlei vorm) van het verrichten van gefinancierde asielrechtsbijstand kan worden overwogen.

Hoogachtend,

namens het Bestuur van de Raad voor Rechtsbijstand tekent,

Drs. J. Wijkstra
Directeur Bedrijfsvoering

Een afschrift van deze brief en het advies wordt verzonden aan:

De heer W. van Den Dool, teamleider van de afdeling Inschrijven van de Raad voor Rechtsbijstand.
De heer mr H.F.H. Peters, manager van het regiokantoor 's Hertogenbosch.
De heer H.J. Spiegelenberg, secretaris van de Commissie Rechtsbijstand Asiel en Vreemdelingenbewaring.
De heer

**Klachtencommissie Rechtsbijstand Asiel en Vreemdelingenbewaring
van de Raad voor Rechtsbijstand (verder: de commissie)**

Advies inzake

Klager :

Beklaagde :

Verloop van de procedure

Bij brief van 26 augustus 2013 heeft (verder klager) als hulpverlener van de heer en mevrouw een klacht ingediend tegen mr. (verder: beklagde). De klacht is aangevuld bij brief van 9 en 11 september 2013.

Op de klacht is schriftelijk gereageerd door beklagde op 3 en 5 oktober 2013.

De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 4 november 2013. Een verslag van de hoorzitting is bij dit advies gevoegd.

Inhoud van de klacht

Beklaagde heeft, ondanks gedane toezeggingen, nagelaten om tijdig de voorbereidingen te treffen voor de aanvraag van een interim measure bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

Beklaagde heeft onnodig een kort geding aangespannen tegen de Nederlandse Staat. Zelfs indien het kort geding zou zijn gehonoreerd, zou dit de uitzetting van de heer niet hebben voorkomen. Het kort geding had alleen maar tot doel een dubbele declaratie in te kunnen dienen. Ook heeft het kort geding ertoe geleid dat een veroordeling in de proceskosten is uitgesproken ten nadele van de heer en mevrouw

Klager heeft mevrouw kosten in rekening gebracht die gedeclareerd horen te worden op de toevoeging van haar echtgenoot de heer . Er is misbruik gemaakt van de noodsituatie waarin mevrouw verkeerde.

Beklaagde heeft aangeboden om een klacht in te dienen bij het EHRM voor een bedrag van € 1.400,-. Hiervoor kan echter een toevoeging worden verleend. Beklaagde heeft mevrouw in de woning van mevrouw onder druk gezet om de voor de klacht bij het EHRM noodzakelijke machtiging te tekenen.

Verweer van de beklagde

De klacht is niet ontvankelijk omdat deze geen betrekking heeft op asielrechtsbijstand of vreemdelingenbewaring. Ook zijn de personalia van mevrouw , de heer en de heer onvolledig. Ten slotte is de ontvangstbevestiging twee dagen te laat verstuurd door de commissie.

De behandeling van de zaak is overgenomen van mr. tijdens diens vakantie. De heer was in bewaring gesteld en er moest met spoed rechtsbijstand verleend worden om uitzetting te voorkomen. Het was een ingrijpende en tijdrovende zaak. Er was veel contact met de familie van de heer . Afgesproken is dat de werkzaamheden die niet onder het bereik van de toevoeging

afgegeven ten behoeve van de heer [REDACTED] vielen, met name de extra begeleiding van mevrouw [REDACTED] bij mevrouw [REDACTED] in rekening zouden worden gebracht. Er is tijdens de zitting bij de rechtbank Den Haag in verband met de door de dochter van [REDACTED] verzochte voorlopige voorziening ter voorkoming van de uitzetting van haar vader van 19 juli 2013 niet door beklagde gezegd dat er al een interim measure was aangevraagd. De interim measure kon pas worden aangevraagd nadat alle nationale rechtsmiddelen waren uitgeput. Op 15 juli 2013 is de interim measure aangekondigd en op 20 juli 2013 is de interim measure daadwerkelijk aangevraagd. Inmiddels heeft mr. [REDACTED] de behandeling van de zaak weer overgenomen. De zaak is in goede orde overgedragen. Het kort geding had wel degelijk kans van slagen gelet op de overwegingen van de Hoge Raad in een arrest in een soortgelijke zaak¹. De zaak is in goed overleg met mevrouw [REDACTED] opgestart. Er is een toevoeging voor het kort geding verleend door de Raad voor Rechtsbijstand. Van een dubbele declaratie is geen sprake. Beklaagde heeft mevrouw [REDACTED] naar eer en geweten bijgestaan.

Overwegingen van de commissie

De commissie zal in het licht van de toelichting van de klacht ter zitting een oordeel geven over de volgende onderdelen van de klacht:

1. Beklaagde heeft nagelaten om tijdig een interim measure aan te vragen bij het EHRM en hier onjuiste informatie over verstrekt.
2. Beklaagde heeft mevrouw [REDACTED] onder druk gezet om de voor de klacht bij het EVRM noodzakelijke machtiging te tekenen door haar thuis te bezoeken.
3. Beklaagde, althans de dochter van mevrouw [REDACTED] en haar echtgenoot, heeft onnodig een kort geding aangespannen tegen de Nederlandse Staat.
4. Beklaagde heeft mevrouw [REDACTED] kosten in rekening gebracht die gedeclareerd horen te worden op de toevoeging van haar echtgenoot de heer [REDACTED].
5. Beklaagde heeft aangeboden om een klacht in te dienen bij het EHRM voor een bedrag van € 1.400,-. Hiervoor kan echter een toevoeging worden verleend.

Ten aanzien van de bevoegdheid van de commissie.

Ingevolge artikel 11 van het Reglement Klachtencommissie rechtsbijstand asiel en vreemdelingenbewaring (verder: het reglement) is in beginsel klachtwaardig elk handelen of nalaten van een rechtsbijstandverlener dat in strijd is met de voor een behoorlijke asielrechtsbijstand geldende normen van beroepsuitoefening.

Ingevolge artikel 3 van het Reglement moet onder asielrechtsbijstand worden verstaan de in het kader van een asielaanvraag en de daarmee verband houdende procedures verleende juridische bijstand, alsmede de in dit kader verrichtte advieswerkzaamheden.

Onderdeel 4 van de klacht is gelet op de voorgaande artikelen niet-ontvankelijk. Klaarblijkelijk zijn er tussen mevrouw [REDACTED] en beklagde afspraken gemaakt over de vergoeding van kosten in verband met het verlenen van (juridische) bijstand die niet (kunnen) worden vergoed in het kader van een toevoeging door de Raad voor rechtsbijstand. De klacht over de afspraken die zijn gemaakt over de betaling van

¹ Na de zitting is alsnog het arrest van de Hoge Raad van 21 september 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW5328, NJ 2013, 22 door beklagde overgelegd.

deze werkzaamheden, kan klager voorleggen aan de Geschillencommissie Advocatuur. De Klachtencommissie zal onderdeel 4 van de klacht daarom niet inhoudelijk behandelen.

De overige klachten hebben betrekking op de met de intrekking van de verblijfsvergunning asiel en de vreemdelingenbewaring van de heer verband houdende procedures. De commissie is daarom bevoegd om deze onderdelen van de klacht te behandelen.

De stelling van beklagde dat de klacht in zijn geheel niet ontvankelijk is vanwege het ontbreken van de volledige personalia van mevrouw de heer en klager wordt niet gevolgd. Uit het klaagschrift en de bijgevoegde stukken blijkt genoegzaam door wie en waarover geklaagd wordt. Er is derhalve geen belemmering om de klacht in behandeling te nemen. Voorts maakt ook de omstandigheid dat de ontvangstbevestiging twee dagen later is verstuurd dan is voorgeschreven in het Reglement, niet dat de klacht niet-ontvankelijk is. De klachtencommissie betreurt de termijnoverschrijding, maar ziet in het licht van de omvang van de overschrijding niet in dat beklagde in enig rechtens te beschermen belang is geschaad.

Ten aanzien van onderdeel 1 van de klacht.

Op 30 mei 2013 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan op het hoger beroep van de heer gericht tegen de Intrekking van diens verblijfsvergunning asiel. De heer is op 26 juni 2013 in vreemdelingenbewaring gesteld. Beklaagde heeft de heer rechtsbijstand verleend vanaf 4 juli 2013. Anders dan beklagde stelt, was er op dat moment reeds aanleiding om voorbereidingen te treffen met betrekking tot het verzoek aan het EHRM om een interim measure te treffen. De heer was immers wat betreft de intrekking van zijn verblijfsvergunning asiel op 30 mei 2013 uitgeprocedeerd. De interim measure is op 15 juli 2013 bij het EHRM aangekondigd en op 19 juli 2013 is daaromtrent daadwerkelijk verzocht. Van de kant van het EHRM is beklagde op 19 juli 2013 bericht: "an unsubstantial request is not submitted". Beklaagde heeft vervolgens op 20 juli 2013 –de uitzetdatum was bepaald op 21 juli 2013- aan het EHRM bericht dat ze niet in staat was op korte termijn (de) nadere (noodzakelijke) inlichtingen (waaronder het volledige dossier) te verschaffen. Het niet in behandeling nemen van het verzoek wegens onvolledigheid van de te overleggen stukken komt voor rekening van beklagde. In redelijkheid kan verwacht worden dat een aanvang met de voorbereidingen wordt gemaakt ook als er nog beslist dient te worden door de rechtbank in verband met een voorlopige voorziening (vgl. ook Best Practice Guide Asiel, 2012, p. 202). Niet in te zien valt dat de door de dochter van aangespannen procedure om uitzetting van te voorkomen aan die voorbereidingen in de weg staat. Anders dan beklagde meent is dus niet bepalend voor het treffen van de voorbereidingen of de nationale rechtsmiddelen zijn uitgeput. Daaraan kan overigens worden toegevoegd dat met de beslissing van de Raad van State van 30 mei 2013 de rechtsmiddelen ook daadwerkelijk waren uitgeput. De door de dochter van verzochte voorlopige voorziening maakt dit niet anders nog los van de vraag of die procedure enige kans van slagen had. Beklaagde had derhalve eerder voorbereidingen moeten treffen om de bij een verzoek om een 'interim measure' benodigde inlichtingen gereed te maken voor verzending aan het EHRM. Voor zover beklagde zich er op beroept dat zij ervan uit ging dat mr. reeds voorbereidingen had getroffen voor het doen van een verzoek als hier aan de orde, kan haar dat niet baten. Op beklagde rust immers de plicht om zelfstandig te onderzoeken of dergelijke voorbereidingen al zijn getroffen

en een dergelijk onderzoek zou onmiddellijk tot de slotsom hebben geleid dat van voorbereidingen geen sprake is geweest. De commissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook gegrond.

Ten aanzien van onderdeel 3 van de klacht.

Namens de dochter van . heeft beklagde een voorlopige voorziening bij de rechtbank Den Haag gevraagd tenelnde –kort samengevat- de uitzetting van . te voorkomen. De rechtbank Den Haag heeft op 19 juli 2013 beslist tot niet-ontvankelijkheid van eiseres in haar vordering met een kostenveroordeling van eiseres, omdat er –opnieuw kort samengevat- voor . zelf bestuursrechtelijke voorzieningen zijn (geweest) om te procederen en in die procedures de belangen van de dochter kunnen worden meegewogen. De klachtencommissie begrijpt dat beklagde enerzijds van oordeel is dat het noodzakelijk was voor de indiening van een ‘interim measure’ om deze procedure te doorlopen en anderzijds dat de door de dochter aangespannen procedure kansrijk was. In verband daarmee heeft beklagde een beroep gedaan op het arrest van de Hoge Raad van 21 september 2012, NJ 2013, 22.

Anders dan beklagde kennelijk meent, bevat de door beklagde na de zitting van de Klachtencommissie overgelegde beslissing van de Hoge Raad van 21 september 2012, NJ 2013, 22, zonder nadere toelichting, die ontbreekt, geen enkel aanknopingspunt voor de beoordeling van de vraag of de door de dochter van . aangespannen procedure noodzakelijk is voorafgaande aan het verzoek om een ‘interim measure’, omdat anders het EHRM zal oordelen dat de nationale rechtsmiddelen nog niet zijn uitgeput. Ook overigens en derhalve inhoudelijk is, zonder nadere toelichting, die ontbreekt, op voormeld arrest van de Hoge Raad niet te gronden dat er sprake is van een pleitbaar standpunt ter voorkoming van uitzetting van vader. Het object van het geschil is daarvoor te uiteenlopend. Het voormelde arrest van de Hoge Raad betrof de rechtmatigheid van de daadwerkelijke beëindiging van de opvang in VBL Ter Apel van een moeder met haar kinderen in afwachting van uitzetting. De commissie acht ook dit onderdeel van de klacht gegrond.

Ten aanzien van de onderdelen 2 en 5 van de klacht.

De commissie constateert dat de lezingen van klager en beklagde op deze onderdelen uiteen lopen. Niet aannemelijk is geworden dat beklagde ongeoorloofde druk heeft uitgeoefend of geld heeft gevraagd voor een dienst waarvoor een toevoeging mogelijk was. Deze onderdelen van de klacht zijn dan ook ongegrond.

Alvorens te concluderen moet nog worden benadrukt dat bij de behandeling van de klacht is gebleken dat voor de Klachtencommissie niet ter discussie staat dat beklagde de belangen van de heer . en mevrouw . heeft willen behartigen en daartoe ook niet onaanzienlijke inspanningen heeft verricht. De Klachtencommissie constateert dat de ‘waarneming’ voor mr. . in verband met diens vakantie in de onderhavige zaak problematisch is geweest. Naar beklagde heeft opgemerkt was niet van meet af aan duidelijk hoever de waarneming voor mr. . reikte. Tevoren zijn geen duidelijke afspraken gemaakt over de aard en duur van de waarneming. Niet gebleken is dat mr. . op een of andere wijze heeft voorzien in een plan van aanpak voor het geval een ‘interim measure’ noodzakelijk mocht blijken. Bovendien heeft beklagde erop gewezen dat ten tijde van de door de dochter van . gevraagde voorlopige voorziening en de aankondiging van de ‘interim measure’ beklagde niet beschikte over toereikende ondersteuning op kantoor. Factoren van meer structurele aard als de hier genoemde kunnen een adequate rechtsbijstand belemmeren. Beklagde

wordt in overweging gegeven zich dit alles in voorkomend geval van waarneming te realiseren.

Uit het voorgaande volgt dat de klacht op de onderdelen 1 en 3 gegrond is. In ieder geval is door de veroordeling in de proceskosten in het kader van de procedure voor de rechtbank Den Haag ook een financieel belang aan de orde. Gelet op de aard van het klachtwaardig handelen en het feit dat de commissie op 13 juli 2012 heeft geadviseerd om een andere tegen beklagde Ingediende klacht inzake de aanwending van een rechtsmiddel gegrond te verklaren met de maatregel van een waarschuwing, acht de commissie het gerechtvaardigd om in dit geval een waarschuwing te geven met de mededeling dat bij herhaling uitsluiting (in enigerlei vorm) van het verrichten van gefinancierde asielrechtsbijstand kan worden overwogen.

Advies

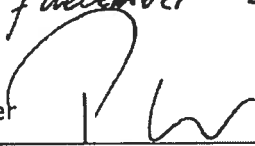
De commissie adviseert de Raad voor Rechtsbijstand de klacht gegrond te verklaren.

De commissie ziet in de omstandigheden van het geval aanleiding om te adviseren om beklagde de maatregel van een waarschuwing op te leggen met de mededeling dat bij herhaling uitsluiting (in enigerlei vorm) van het verrichten van gefinancierde asielrechtsbijstand kan worden overwogen.

De klacht is behandeld door mr. P.C. Vegter, voorzitter, mr. P.J.M. van Kuppenveld mr. M.E. Muller, mr. Th.H.G. Schuringa en mr. C.C.H.M. Backerra, leden, in tegenwoordigheid van H.J. Spiegelenberg, secretaris.

Utrecht, *7 december* 2013

Voorzitter

De klachtencommissie geeft door middel van een afschrift kennis van het advies aan:

- klager
- beklagde

**Verslag hoorzitting Klachtencommissie Rechtsbijstand Asiel en
Vreemdelingenbewaring (KRAV) d.d. 4 november 2013**

Namens de fungerende commissie zijn aanwezig: mr. P.C. Vegter (voorzitter), mr P.J.M. van Kuppenveld, mr. ME. Muller en mr. Th.H.G. Schuringa. Mr. C.C.H.M. Backerra is met berichtgeving afwezig. De commissie is bijgestaan door H.J. Spiegelberg (secretaris). De heer (klager) en mr. (beklaagde) zijn verschenen.

VERSLAG (zakelijk samengevat)

De voorzitter opent de zitting en geeft aan dat nog niet duidelijk is of de klacht in zijn volle omvang ontvankelijk is. De voorzitter vraagt klager of het verweerschrift van beklaagde aanleiding is voor klager om zijn klacht uit te breiden of te beperken.

Klager brengt het volgende naar voren:

Klager blijft bij de klacht zoals die thans voorligt. Klager had van het begin af aan het vermoeden dat het niet goed zou gaan met betrekking tot de interim measure. Op het moment dat hij merkte dat mevrouw een rekening had ontvangen en de deurwaarder en de gemeente door beklaagde waren ingeschakeld om tot innng van deze rekening te kunnen komen, was dat voor klager reden om een klacht in te dienen. Klager geeft aan dat hij niet betrokken is geweest bij de tussen mw. en beklaagde over de kosten van rechtsbijstand gemaakte afspraken, maar hij heeft een dergelijke gang van zaken nog nooit eerder meegemaakt.

Beklaagde wordt gevraagd om een toelichting te geven op de gang van zaken bij de overname van de zaak van mr. en de stappen die zij heeft ondernomen.

Beklaagde brengt het volgende naar voren:

Beklaagde geeft aan niet door mr. persoonlijk te zijn gevraagd om de zaak van de heer waar te nemen. Echter, omdat zij vaker voor mr. heeft waargenomen tijdens vakanties, heeft zij de behandeling van de zaak op 4 juli 2013 direct overgenomen toen haar het verzoek bereikte om de heer bij te staan na diens inbewaringstelling. Zij heeft de heer direct bezocht. Ook heeft zij die dag uitgebreid gesproken op het politiebureau met de echtgenote van de heer mevrouw en diens kinderen, die erg waren aangegrepen door hetgeen was gebeurd.

Omdat er uitzetting dreigde heeft beklaagde direct alle mogelijke stappen ondernomen. Zij heeft beroep ingesteld tegen de vreemdelingenbewaring, bezwaar gemaakt tegen de feitelijke uitzetting en een spoed voorlopige voorziening gevraagd, beroep ingesteld tegen de afwijzing van de aanvraag verblijfsvergunning regulier en een daarmee connexe voorlopige voorziening gevraagd.

Desgevraagd geeft beklaagde aan dat zij via de familie van de heer heeft getracht om een machtiging van de heer te krijgen voor het doen van een verzoek bij het EHRM tot het verlenen van een interim measure. Zo is mevrouw thuis gevraagd om de machtiging te laten tekenen door haar man. Van onder druk zetten, zoals gesteld wordt, is echter geen sprake geweest. Het was voor beklaagde moeilijk om de heer persoonlijk te benaderen voor de machtiging omdat de heer was gedetineerd in het detentiecentrum te Schiphol.

De interim measure kon niet eerder worden aangevraagd. Een interim measure kan pas worden gevraagd op het moment dat alle nationale rechtsmiddelen zijn uitgeput. De Interim measure is op 15 juli 2013 aangekondigd bij het EHRM. En aangevraagd nadat op 19 juli 2013 het beroep en de voorlopige voorziening inzake de afwijzing van de aanvraag vtv regulier waren afgewezen. De interim measure is gevraagd op grond van artikel 3 en 8 EVRM en het IVRK.

De rekening die aan mevrouw [naam] is gestuurd ziet op de voor haar verrichte advieswerkzaamheden. Mevrouw [naam] en haar kinderen vroegen veel aandacht en tijd. Deze uren konden niet worden gedeclareerd op de verleende toevoegingen. De werkzaamheden konden niet geheel kosteloos worden verricht. Daarom is in goed overleg met mw. [naam] afgesproken dat beklagde deze uren deels bij haar in rekening zou brengen. Ten aanzien van de factuur is een betalingsregeling afgesproken. Deze is echter niet nagekomen. Daarom heeft beklagde namens mevrouw [naam] een beroep gedaan op bijzondere bijstand bij de gemeente. Er zijn geen dubbele declaraties ingediend.

Het kort geding is opgestart omdat het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) geen rechtstreekse werking heeft in het asiel- en het vreemdelingenrecht. Omdat met de rechten en belangen van de dochter van de heer [naam] en mevrouw [naam] geen rekening was gehouden bij de procedures van haar vader, is getracht via een civielrechtelijk kort geding deze belangen door de rechter te laten toetsen. Een uitspraak van de Hoge Raad bood hier voldoende aanknopingspunten voor.

Achteraf bezien is het allemaal veel werk geweest in een hectische korte periode en was het misschien niet handig om de gehele zaak over te nemen van mr. [naam]. Te meer omdat de secretaresse in deze periode ook met vakantie was. Ook had zij harder moeten zijn ten aanzien van de claim die op haar werd gedaan. Beklaagde heeft echter veel gehad aan de ondersteuning van klager en heeft naar eer en geweten gehandeld. Beklaagde betreurt het dat zij niet eerst gevraagd is om te reageren op de onvrede van klager voordat de klacht is ingediend.

De voorzitter sluit de hoorzitting en meldt dat binnen zes weken het advies gereed zal zijn.